

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216010423
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8216010423.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.06.2018 v trestnej veci proti obžalovanému F. O. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b/, c/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp.zn. 2T/195/2016 zo dňa 06.04.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu bol obžalovaný F. O. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b/, c/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

- dňa 18.04.2016 v čase okolo 12.00 hod. v priestoroch areálu bývalého podniku JAS na ulici Duklianskej v Bardejove po tom, ako došiel k stojacemu motorovému vozidlu značky Fiat Scudo, evidenčné číslo BJ XXX BO, kde v tomto práve sedel F. U., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B. - B. Z. V., E. č. XXXX/X spoločne so svojim bratom F. U., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom tamtiež, cez stiahnuté okno na vodičovych dverách vzal z prístrojovej dosky voľne položený mobilný telefón LG Leon, čiernej farby, nezisteného IMEI čísla, v ktorom sa nachádzala SIM karta s číslom XXXXXXXXXX, ktorý následne si vložil do vrečka svojej bundy, ktorú mal oblečenú na sebe, kde keď F. U. následne vystúpil z tohto vozidla a šiel za menovaným s tým, aby mu jeho telefón vrátil, inak skutočnosť oznámi na políciu, tento sa otočil a spod bundy vytiahol pištoľ značky N. PPS, 9 mm luger, výrobného čísla AG5135 a so slovami „Ohrozuješ ma, odstúp, lebo strelím!“ a túto namieril na menovaného, ktorý sa zľakol a z obavy o svoj život a zdravie sa vrátil späť do vozidla, čím takto krádežou uvedeného mobilného telefónu spôsobil škodu pre F. U., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B. - B. Z. V., E. č. XXXX/X, po vyčíslení vo výške 150,- eur, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodený F. U., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom B., B. Z. V., ul. E. č. XXXX/X bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote okresný prokurátor odvolanie, v ktorom sa nestotožnil s oslobodzujúcim výrokom a vytkol prvostupňovému súdu, že v prospech obžalovaného považoval písomné oznámenie podané mobilným operátorom 02, podľa ktorého poškodený F. U. oznámil stratu SIM karty, nie jej krádež, a to bez toho, aby výsluchom obžalovaného bližšie ozrejnil, čo bolo dôvodom takéhoto oznámenia (napr. nižší poplatok za vydanie novej SIM karty pri jej strate, než pri krádeži a pod.). Ďalej okresný prokurátor vytýkal okresnému súdu, že nevykonal obhliadku zbrane držanej v legálnej držbe obžalovaným F. O., ktorú mal v inkriminovaný deň pri sebe, za účelom zistenia, či je výpoveď svedka F. U. pravdivá v časti farby zbrane, ktorú mal vidieť, keď mu ňou obžalovaný mal mieriť na hlavu. S poukazom na uvedené a na výpovede svedkov Q. K., F. V., ako aj na výpoveď svedka F. U. a, podľa názoru odvolateľa, s ňou zhodnú výpoveď svedka F. U., podľa odvolateľa okresný súd vykonané dôkazy

nesprávne vyhodnotil a nesprávne dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, lebo logickou nadväznosťou vykonaných dôkazov bolo podľa názoru odvolateľa preukázané, že došlo k skutku tak ako je uvedený a kvalifikovaný v podanej obžalobe a že ho spáchal obžalovaný. Okresný prokurátor preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby je v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s oslobodzujúcim rozsudkom ako aj s jeho odôvodnením a nesúhlasil s argumentáciou a dôvodmi uvádzanými v podanom odvolaní, lebo podľa jeho názoru boli vykonané všetky dôkazy, na základe ktorých bol správne a spravodlivo ustálený skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. K hláseniu o strate, resp. krádeži SIM karty obžalovaný nepovažoval za potrebné byť vypočutý, pretože k tomuto sa mal možnosť pri svojom výsluchu vyjadriť poškodený, nehovoriac o skutočnosti, že aj sám prokurátor mal možnosť tieto veci ozrejmiť svojimi otázkami pri výsluchu poškodeného na hlavnom pojednávaní. Podľa obžalovaného odvolateľ len útržkovito poukázal na obsah výpovedí jednotlivých svedkov bez toho, aby zároveň poukázal aj na to, čo malo byť týmito výpoveďami preukázané, resp. v čom súd prvého stupňa pochybil. Návrh odvolateľa ohľadom obhliadky zadržanej zbrane v tomto štádiu trestného konania obžalovaný považoval za zbytočný, lebo podľa jeho názoru dávno bol zmarený účel takéhoto vyšetrovacieho úkonu a nebolo vôbec jasné, čo chcel odvolateľ zistením farby zbrane dokázať, keď väčšina zbraní má rovnakú farbu. Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd podané odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a nezistiac také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v zásade v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Krajský súd považoval ale za potrebné prečítať obsah trestného oznámenia poškodeného F. U., a preto dokazovanie v tomto smere na verejnom zasadnutí doplnil.

Z výpovede obžalovaného F. O. vyplynulo, že v inkriminovaný deň pristúpil k autu, v ktorom sedeli poškodený F. U. so svojim bratom svedkom F. U., pristúpil k vodičovi poškodenému F. U. a žiadal ich, aby odišli, lebo mu bránia vstupu do jeho firmy a je tam úzka príjazdová cesta. Obhajoval sa tým, že poškodenému F. U. neodcudzil mobilný telefón a uvádzal, že keď na neho poškodený dobiedzal, aby mu vrátil mobilný telefón, on ho opakovane vyzýval, aby odišiel a keďže poškodenému F. U. nevidel na ruky, ktoré mal tento poškodený vzadu, povedal mu, aby odstúpil, že má pri sebe zbraň, pritom sa však poškodenému zbraňou nijakým spôsobom nevyhrážal. Zbraň mal v legálnej držbe uloženú v puzdre vpredu, pričom obžalovaný pripustil, že túto zbraň mohol poškodený u neho vidieť.

Táto obhajoba obžalovaného nebola v prejednávanej veci vykonaným dokazovaním vyvrátená.

Z výpovede obžalovaného F. O. vyplynulo, že s poškodeným F. U. a svedkom F. U. ukončil pracovný pomer výpoveďou asi v roku 2010 z dôvodu, že F. U. mu odcudzil asi 30 šijacích strojov v hodnote asi 5.000,- € a vo vzťahu k F. U. konal rovnako, pretože tento sa priznal, že šijacie stroje pomáhal nakladať. Existencii obžalovaným uvádzaných negatívnych vzťahov s bratmi U. nasvedčuje dohoda o vykonaní prác zo dňa 30.9.2010 a dohoda o pracovnej činnosti zo dňa 30.12.2010 uzatvorenými medzi spoločnosťou HALTEX, s.r.o. a F. U., pričom F. U. bol zamestnancom obžalovaného od 01.10.2010 a od 01.01.2011, s tým, že podľa dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 22.12.2011 sa tieto strany dohodli na skončení pracovného pomeru k 31.12.2011. Podľa protokolu o škode na majetku zo dňa 16.6.2011 mal vtedajší zamestnanec obžalovaného - svedok F. U. odniesť do zberných surovín svojvoľne zo servisného skladu opotrebované šijacie stroje v počte 26 kusov, čím mal podľa obžalovaného spôsobiť spoločnosti škodu vo výške 5.800,- eur, a dobrovoľne sa k činu priznať a uznať záväzok voči tejto firme v sume 5800,- eur, s tým, že škodu sa mal zaviazat' splácať v mesačných splátkach po 200,- eur, počnúc mesiacom jún 2011, kde obžalovaný a E. A. potvrdili, že poškodený F. U. odmietol tento protokol dňa 16.06.2011 podpísať.

V priebehu dokazovania vyšli teda najavo skutočnosti nasvedčujúce vzájomným sporom obžalovaného na jednej strane a svedkom F. U. a poškodeným F. U. na druhej strane. Samotný svedok F. U. potvrdil,

že medzi ním ako zamestnancom a obžalovaným ako zamestnávateľom boli nejaké problémy, ale hovoriť o nich nechcel, čo podľa názoru krajského súdu nevylučovalo snahe F. U. vyhýbať sa odpovedi, zatajiť hĺbku a dôvod konfliktov, čo nasvedčuje tomu, že naďalej považuje svedok F. U. svoje rozpory s obžalovaným za významné, čo môže ovplyvňovať pravdivosť jeho výpovede proti obžalovanému z dôvodu, že ho obžalovaný v minulosti označil za zodpovedného za škodu, ktorú mal obžalovanému spôsobiť, a že s ním skončil pracovný pomer.

Obžalovaného v trestnom konaní usvedčoval poškodený F. U., ktorý uviedol, že dňa 18.4.2016, keď bol so svojim bratom F. U. v areáli bývalého podniku JAS na služobnom aute zn. Fiat Scudo, tak modré volvo prišlo vtedy, keď sadol do auta, vyložil si svoje veci, telefón zn. LG Leon a svoju peňaženku, a tieto veci si dal na prístrojovú dosku, stiahol okno, modré volvo zaparkovalo asi pol metra od neho a z auta vystúpil zo strany spolujazdca obžalovaný, ktorý prišiel k oknu poškodeného a spýtal sa, kde nájde F. U., nato mu poškodený povedal, že sú tu obidvaja U. a vtedy obžalovaný z palubnej dosky ľavou rukou zobral poškodenému telefón, preložil si ho do pravej a dal do vrečka. Podľa zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 18.04.2016 oznamovateľ F. U. uviedol, že mu vtedy obžalovaný povedal aj to, že „Vy ste mi ukradli šijacie stroje, to je zato a ešte sme spolu neskončili“.

Usvedčujúca výpoveď poškodeného ale nebola potvrdená výpoveďou svedka F. V., z ktorej vyplynulo, že keď s obžalovaným prechádzali na jeho Volve čiernej farby popri vozidlu poškodeného, na požiadanie obžalovaného vozidlo zastavil, obžalovaný pristúpil k spustenému oknu na strane vodiča druhého auta a spolu sa bavili a keď rozhovor ukončili, obžalovaný ho požiadal, aby k areálu firmy išiel autom a obžalovaný išiel pešo. Svedok F. V., ktorý videl komunikáciu obžalovaného s posádkou auta poškodeného teda nepotvrdil, že by si obžalovaný z auta poškodeného vzal nejaký predmet, ani že by si ho dal do vrečka.

Na rozdiel od odvolateľa nemohol krajský súd celkom vysloviť, že by výpoveď poškodeného bola potvrdená výpoveďou svedka F. U.. Hoci tak poškodený ako aj jeho brat svedok F. U. vnímali rovnakú situáciu, ich výpovede neboli celkom totožné, lebo menovaný svedok vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol síce, že obžalovaný zobral poškodenému mobil z prístrojovej dosky auta, no tak, že obžalovaný mal k ich autu prísť na Volve krémovej, či oranžovej farby, presne si na to nevedel spomenúť, a nevedel si presne spomenúť ani na obsah komunikácie medzi obžalovaným a poškodeným, o ktorej uviedol len to, že obžalovaný hľadal práve jeho, pričom uviedol aj to, že obžalovaný z prístrojovej dosky zobral telefón poškodeného pravou rukou a nie ľavou rukou. Tento nesúlad spolu so skutočnosťou, že medzi obžalovaným a bratmi U. už v čase incidentu existoval spor o náhradu škody spochybňuje hodnovernosť ich výpovedí už preto, že nebol zistený dôkaz, ktorý by umožnil prikloniť sa k niektorej z ich výpovedí.

Vzhľadom na podrobnú povahu obsahu správy od mobilného operátora O2 zo dňa 30.11.2016, podľa ktorej poškodený F. U. nenahlásil odcudzenie, ale stratu SIM karty, ktorá bola spojená s jeho s telefónnym číslom XXXXXXXXXX a aktívna bola od 11.1.2016 a poškodený nevedel vysvetliť, prečo mobilný operátor O2 uviedla v správe, že nahlásil stratu SIM karty /k jej výmene došlo až dňa 19.04.2016/, nebol podľa názoru krajského súdu dôvod o jej obsahu pochybovať a vyhovieť návrhu prokurátora na ďalšie zisťovanie dôvodu, pre ktorý sa poškodený dostavil do príslušnej pobočky tohto mobilného operátora a ohlásil dôvod, prečo nemá SIM kartu, ktorú užíval v predmetnom telefóne.

Okrem už uvedeného, vo vzťahu k odvolacím dôvodom považoval krajský súd za potrebné ešte dodať, že dôvod, z akého poškodený oznámil prevádzkovateľovi mobilných služieb skutočnosť, v ktorej spočívalo to, že už nedisponoval SIM kartou ale potreboval jej výmenu, závisel výlučne na poškodenom ako oznamovateľovi a nič mu nebránilo oznámiť odcudzenie SIM karty, pokiaľ by k nemu došlo. Za nelogické krajský súd považuje, že by v prípade odcudzenia SIM karty, ktorá sa v čase skutku nachádzala v mobilnom telefóne, ktorý mal byť obžalovaným odcudzený, poškodený uvádzal dôvod, ktorý nesie v sebe určitý podiel na príčine toho, že predmetnú SIM kartu už nemal v držbe, pretože strata SIM karty predstavovala zanedbanie pozornosti predísť tomu, aby bolo potrebné vystaviť novú SIM kartu. Pokiaľ teda poškodený od oznámenia skutku polície počas trestného konania tvrdil orgánom činným v trestnom konaní, ale aj neskôr súdu, že mu bola SIM karta /používaná ako aktívna spolu s predmetným mobilným telefónom/ obžalovaným odcudzená a zároveň ako dôvod na vydanie novej SIM karty uviedol mobilnému operátorovi O2 stratu tej istej SIM karty, zásadným spôsobom spochybnil usvedčujúcu povahu svojej výpovede. Tento záver je o to opodstatnený, že poškodený nevedel vysvetliť, z akého dôvodu bola ním nahlásená strata SIM karty a nie jej odcudzenie. Prokurátor mal možnosť vyjadriť

sa na hlavnom pojednávaní k prečítanej správe O2, ktorú, ako to vyplynulo zo zápisnice o hlavnom pojednávaní nevyužil.

Ani v ďalšej časti výpovede poškodeného F. U. na hlavnom pojednávaní ju krajský súd nemohol považovať v rozhodujúcej časti za potvrdenú inými dôkazmi, a teda za postačujúcu na uznanie viny obžalovaného.

Z výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že zo služobného auta, v ktorom sedel so svedkom F. U., vystúpil, išiel za obžalovaným, opätovne ho vyzval na vrátenie telefónu, načo mu obžalovaný tvrdil, že jeho telefón nemá a následne pravou rukou vytiahol zbraň, a to malú guľovú zbraň čiernej farby, ktorou mu mieril na hlavu a tiež mu povedal niečo v tom zmysle, že „Odstúp, lebo ma ohrozuješ“. Poškodený potom ešte išiel k obžalovanému, ale, keď si uvedomil, že na neho mierí zbraňou, tak odstúpil a sadol si do auta. Podľa oznámenia, ktoré poškodený urobil do zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 18.04.2016 sa však poškodený správal inak, a to zo strachu zdvihol ruky hore a pomaly ustupoval preč k svojmu autu, keď bol neďaleko auta, tak bratovi zakričal, aby rýchlo volal políciu, pričom keď prišiel k služobnému autu, tak vonku pred servisom videl stáť svedka Q. K. a spýtal sa ho, či videl čo sa stalo, ako aj to ako mu ukradol telefón, no menovaný svedok mu povedal, že nič nevidel, že bol vnútri a mal zatvorené dvere, a preto poškodený nasadol k bratovi do auta a čakali na políciu.

Na rozdiel od poškodeného, z výpovede svedka Q. K. vyplynulo, že keď poškodený F. U. prišiel do jeho dielne s tým, že potreboval vykonať opravu auta, tak asi po 10 minútach vybehol vonku, bez toho, aby povedal, čo sa deje a späť sa vrátil asi po 10 - 15 minútach s tým, že auto berie preč a vtedy ho poškodený požiadal, nech mu zavolá na jeho telefón, a tak mu svedok aj volal, no telefón poškodeného bol vypnutý. Dôvod, prečo mal poškodenému volať mu poškodený F. U. nepovedal. Svedok Stanislav Telmaník teda nepotvrdil, že by sa od poškodeného dozvedel, že mu obžalovaný mal odcudziť mobilný telefón, ani že ho mal ohrozovať zbraňou.

Pritom krajský súd nezistil dôvody, ktoré by spochybňovali nestrannosť svedka Q. K. tak voči poškodenému ako aj voči obžalovanému, a keďže z uvedeného vyplynulo, že svedok Q. K. potvrdil, že poškodený sa po skutku správal celkom inak ako poškodený F. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal a na začiatku trestného stíhania uvádzal v trestnom oznámení, spochybňuje to hodnovernosť výpovede poškodeného.

Rovnako nemal krajský súd podklad pre pochybnosti o nestrannosti svedka F. V., ktorý potvrdil, že videl ísť poškodeného za obžalovaným, čo zodpovedá aj výpovedi poškodeného, no v ďalšom potvrdil výpoveď obžalovaného a poprel pravdivosť výpovede poškodeného, lebo uviedol, že keď poškodený prichádzal smerom k nim a začal kričať na obžalovaného, aby mu vrátil telefón a následne zostal stáť vo vzdialenosti asi šesť metrov od nich, lebo obžalovaný mu zakričal, aby nešiel ďalej, pretože je ozbrojený a poškodenému ukazoval, že má so sebou nejakú kapsičku, v ktorej má zbraň. Pritom svedok F. V. nepotvrdil, že by obžalovaný túto zbraň aj vytiahol.

Svedok F. V. tiež uviedol, že okrem obžalovaného a poškodeného inú osobu v areáli nevidel a teda z jeho výpovede vyplýva pochybnosť, že F. U. skutočne išiel za poškodeným a osobne videl priebeh incidentu. Podľa názoru krajského súdu táto pochybnosť bola posilnená samotným poškodeným, ktorý v podanom trestnom oznámení uvádzal, že keď sa vracal potom, čo na neho obžalovaný mieril zbraňou a bol neďaleko ich služobného auta, tak svedkovi F. U., svojmu bratovi zakričal, aby rýchlo volal políciu a po príchode od svedka Q. K. nasadol k bratovi do auta a čakali na políciu.

Výpoveď svedka F. V., ktorý priamo uviedol, že okrem obžalovaného a poškodeného na mieste činu nikoho ďalšieho nevidel v spojení s obsahom trestného oznámenia poškodeného vedie k tomu, že pochybnosti o prítomnosti F. U. na mieste činu v tej časti incidentu, pri ktorej mal obžalovaný mieriť na poškodeného zbraňou, a teda pochybnosti o jeho schopnosti podať informácie, ktoré by mal z priameho vnímania priebehu incidentu (teda vnímania, ktoré vylučovalo možnosť vplyvu inej osoby) zostali neodstránené a museli byť vykladané v prospech obžalovaného, teda, že tak, že svedok F. U. prítomný pri tejto časti incidentu nebol. Preto pokiaľ svedok F. U. uvádzal, že keď z auta poškodený vystúpil, aj on vystúpil z auta, išiel sa pozrieť, či tam nedôjde k nejakému fyzickému napadnutiu a vtedy videl, ako obžalovaný čiernou zbraňou mierí na poškodeného smerom do hlavy a hovoril v tom zmysle, že odstúp odo mňa, resp. vypadni, nemáš tu čo robiť, krajský súd nepovažoval jeho výpoveď za autentickú,

ale za podanú po tom, čo sa o nich mohol dozvedieť od svojho brata, čo hodnovernosť svedka F. U. znižuje a mení priamu povahu jeho výpovede na nepriamu, pripúšťajúcu rôzny výklad toho, čo sa medzi obžalovaným a poškodeným skutočne stalo, keď poškodený za obžalovaným išiel. Navyše, keď vo svojej vlastnej výpovedi svedok F. U. uvádzal, že dôvodom, prečo si nezapamätal farbu auta V. bolo, že sa cítil v ohrození života, tak zároveň dodal, že na neho obžalovaný zbraňou nemieril, a preto sa necítil ohrozený. Aj tento logický rozpor znižuje hodnovernosť výpovede svedka F. U..

Ani ďalšie dôkazy neprispeli k odstráneniu pochybností o vine obžalovaného.

Podľa facebookovej komunikácie zo dňa 18.04.2016 v čase o 18,48 hod. poškodený F. U. prostredníctvom sociálnej siete zverejnil oznámenie, že mu obžalovaný z firemného vozidla ukradol mobilný telefón a ešte na neho mieril zbraňou. Podľa názoru krajského súdu tento dôkaz však jednoznačne nepotvrďuje, že by mohlo ísť výlučne o pravdivú informáciu, keď trval motív možnej účelovosti svedectva poškodeného a jeho brata z dôvodu osobných sporov s obžalovaným a v súvislosti s nehodnovernosťou týchto svedeckých výpovedí zostalo pochybné, či v tomto oznámení išlo o pravdivé skutočnosti. Rovnako treba poukázať na to, že dňa 18.04.2016 obžalovaný prevzal uznesenie o vznesení obvinenia v prejednávanej veci, kde v skutkovej vete bolo uvedené, že ide o mobilný telefón LG Leon, čiernej farby, nezisteného IMEI, a teda, keď podľa príjmových pokladničných dokladov OK Bardejov a spoločnosti PONENT press, od obžalovaného F. O. bola dňa 27.05.2016 a 31.05.2016 prijatá peňažná suma za zverejnenie inzerátu, aby ak v areálu Jasu niekto od 18.04. našiel mobil čiernej farby LG Leon, nech ho odnesie na najbližšiu políciu, stalo sa tak až potom, čo sa obžalovaný z uznesenia o vznesení obvinenia dozvedel o druhu a farbe telefónu, o ktorý ide, a preto nemožno vyvodit' z jeho inzercii, že by jeho vedomosť o druhu a farbe mobilného telefónu poškodeného vychádzala výlučne z toho, že by ho získal odcudzením tak, ako to tvrdil poškodený. Dôkaz vyplývajúci z internetovej ponuky zverejnenej na stránke Bazoš.sk, mobilný telefón zn. LG Leon 4G užívateľom tohto inzerátu menom X. z lokality Dunajská Streda, podľa ktorej bol dňa 29.05.2016 ponúkaný na predaj taký mobilný telefón za sumu 45,-eur, okrem zhody s typom mobilu nevedie k jedinému záveru, že by išlo práve o mobilný telefón poškodeného, a tak nemožno vylúčiť záver, že tento dôkaz nemá v podstate dôkaznú hodnotu pre prejednaný prípad.

Návrh odvolateľa vykonať obhliadku zaistenej zbrane nepovažoval krajský súd za návrh na vykonanie dôkazu, ktorý by mohol viesť k zmene skutkového stavu. Listinné dôkazy vykonané v súvislosti s povahou zbrane potvrdili, že dňa 18.04.2016 v čase o 20,15 hod. bol zaistený 1 ks pištoľ WALTHER PPS, 9 mm Luger, výrobné číslo AG 5153 a príslušenstvo spolu s nábojmi od obžalovaného a fotodokumentácia zbrane potvrdzovala, že išlo o zbraň čiernej farby. Nebolo sporu, že počas incidentu mal obžalovaný u seba práve túto strelnú zbraň. Zhoda vo farbe a povahe predmetnej zbrane však neznamenala jednoznačný dôkaz potvrdzujúci, že by ňou mal obžalovaný mieriť na poškodeného. Nie je totiž vylúčené, že zbraň poškodený videl v puzdre obžalovaného, ako to pripustil obžalovaný a ako uvádzal svedok F. V..

Vina obžalovaného môže byť založená len na takých dôkazoch, ktoré vo svojom úhrne tvoria logickú, ničím neprerušovanú a uzavretú sústavu dôkazov, navzájom sa doplňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodit' jediný záver neprípúšťajúci inú alternatívu. Pokiaľ teda súd hodnotiac vykonané dôkazy nedospeje k záveru, že takúto sústavu dôkazov vo vzťahu k vine obžalovaného vytvárajú, nezostáva mu nič iné len obžalovaného spod obžaloby oslobodiť v zmysle jednej zo základných zásad trestného konania „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“.

V prejednávanej veci teda existujú dve proti sebe stojace skupiny protichodných výpovedí, na jednej strane výpoveď obžalovaného podporovaná výpoveďou svedka F. V. a na strane druhej výpoveď poškodeného, pričom pochybnosti o výpovedi poškodeného neboli odstránené ani výpoveďami svedkov F. U. a Q. K. ani ďalšími vykonanými dôkazmi. Podľa názoru krajského súdu výpoveď poškodeného spolu s výpoveďou jeho brata, svedka F. U. v spojení s výpoveďou svedka F. V., ktorý poprel, že by obžalovaný zbraň čiernej farby vybral a mieril ňou na poškodeného a výpoveďou svedka Q. K., ktorý nepotvrdil, že by sa ho poškodený pýtal, či videl, čo sa stalo a či videl, že mu obžalovaný ukradol mobil, a teda ktorému poškodený bezprostredne po incidente neoznámil, že mu mal obžalovaný odcudziť mobilný telefón ani že na neho mal mieriť zbraňou, ale potvrdil len to, že ho poškodený len žiadal, aby na jeho mobil telefonoval, bez toho, aby mu bližšie uviedol dôvod, prečo to žiada, spolu s dôkazmi potvrdzujúcimi

existenciu vzájomného sporu o náhradu škody a narušených vzťahov medzi obžalovaným a bratmi U., a ostatné vykonané dôkazy, najmä vyššie uvedená správa mobilného operátora O2 a samotné trestné oznámenie poškodeného, nepredstavujú spomínanú logickú, ničím neprerušovanú a uzavretú sústavu dôkazov, navzájom sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, teda k vine obžalovaného, že z nich možno vyvodíť jediný záver nepripúšťajúci inú alternatívu, a to záver o vine obžalovaného.

Za existencie pochybností o pravdivosti výpovedí poškodeného a svedka svedčiaceho v jeho prospech a neexistencie iného objektívneho dôkazu, ktorý by vzniknuté pochybnosti odstránil, za existencie viacerých možných alternatív priebehu skutkového deja vyplývajúcich z výpovede obžalovaného priamo podporovanej výpoveďou ďalších svedkov, nie je možné dospieť k jedinému bezpečnému záveru, teda záveru bez akýchkoľvek pochybností, že skutok tak, ako sa obžalovanému kladie obžalobou za vinu, sa stal.

V prejednávanej veci preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil, lebo taký postup zodpovedá jednej zo základných zásad trestného konania „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, ktorá vyplýva zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v ustanovení § 2 ods. 4 Tr. por.

Nakoľko aj výrok o náhrade škody zodpovedá je v súlade so zákonom v ustanovení § 288 ods. 3 Tr. por., na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie okresného prokurátora postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.